

Bulizó tüntibárók akarják megbuktatni a kormányt

2018 június 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem tudom, önök hogy vannak vele, de én tényleg nagyon aggódom az ellenzék mentális állapota miatt. Először persze morogtam, hogy miért feltűnnek, miért vonulgatnak mindenféle zászlókkal, aztán megszoktam, hogy az utcai Való világ-show szombatoként jelentkeznek, egyre kevesebb statisztával. Akadt, aki már tippmixszinten kötött fogadást arra, hogy a soron következő rendezvényen éppen mi ellen tüntetget a „többség”.

Ez már csak azért is nehéz feladat, mert azt sokszor még a résztvevők sem tudták előre, sőt akadt, aki közben sem volt tisztában azzal, hogy a választási csalás már nem téma, most a diktatúra ellen vonulgatnak, de toplistás téma volt a korrupció, a szólásszabadság és a demokrácia is.

A magyar ellenzékiek egyébként arra is képesek, hogy egyetlen demonstráció alatt az egész repertoárt felvonultassák: a korrupcióval átszótt mélyszegény diktatúrában élők, elnyomott demokraták EU-s és szivárványszínű zászlóval ostromolják a Parlament környékét.

Az megvan, hogy a jobbkiosok elmentek kordont bontani? Feltűnnek volt, hogy mekkora nagy felszabadítók, persze kellő médiafigyelemmel kísérve érkeztek a Kossuth térre, ahol csalódottan vették tudomásul: nincs is kordon, nincs, amit el tudnának bontani.

El is kullogtak lehajtott fejjel, még az éppen kezdődő füttykoncert sem bírta maradásra őket, így bizony lemaradtak a „Komámasszony, hol az olló?” tünterziójának meghallgatásáról is. Pedig nagyon szellemes átdolgozással készültek: „Gyertek ki! Bemegyünk.”

De a Parlamentbe se be, se ki nem ment senki, a térről viszont nagyon hamar elpárolgott a többségnek mondott ellenzéki hadsereg, a káoszbrigád azért néhány túlközléssel még megpróbálkozott, meg a szokásos szellemi nívóval átítatott szlogeneket néha-néha azért még belemotyogták a Kossuth tér levegőjébe, miközben eloldalogtak onnét.

És ha már szóba került az eloldalgás, muszáj megemlékeznünk a hét drámai bejelentéséről is. Igen, valóban megrázó volt hallani, hogy Schilling Árpádnak nincs tovább maradásuk, elköltöznék „Orbánisztánból”.

Még fel sem ocsúdhattunk a döbbenetből, amikor jött az újabb sokk, ezúttal Gulyás Márton ellenzéki aktivista rebegte el Kálmán Olga mórjában, hogy felhagy a festékeszteléssel, elnézést, a politikával. Nem is tudom, ezt miként fogja túlélni a magyar társadalom... Először S. Árpád és felesége (hashtag: metoo), most pedig G. Márton hagyja magára az ellenállókat, a polgári engedetlenség nagyágyúit, például Antal Henriettát és szabadcsapatát a ligetből, valamint Rékasi Nagy Antifasiszta Ellenálló Zsigmondot.

Az igazsághoz hozzátartozik az is, hogy a nagy ideológiakatyvaszban azért lehet ám bizonyos stabil pontokkal is találkozni, szóval lehet bizonyos szabályszerkesztést felfedezni benne: visszatérő látványelem például az uniós zászló, és én a ligetvédő forradalmárokat is idesorolnám.

Az, hogy szerintük a többség, persze már eleve abszurditás, de talán még ezt is elnéztük az oktogoni bulibáróknak, akarom mondani tüntetőknek, akik nem éppen arról híresek, hogy megvetnék a tudatmódosító szerek használatát.

Persze megértem, hiszen azok nélkül nehéz lenne átéléssel ordítani a Kossuth téren teli torokból, hogy „mi vagyunk a többség”, meg diktatúrát emlegetni a rendszorfalat inzultálva, csillogó szempárral pásztázva a terepet, hol is tudnának egy uniós zászlót kitűzni a magyar lobogó helyére. Na jó, ha esik az eső, mégsem olyan fontos az a fránya demokrácia, meg „az Orbán” is maradhat miniszterelnök, nem is diktátor, amíg ki nem süt a nap, a zászló is ráér.

A láthatatlan tömeggel felvértezett gittegylet tagjai – zsebükben a meteorológiai jelentéssel – kellő elszántsággal haknizták végig a maradék Simicska-médiát, a balliberális portálok pedig még véletlenül sem felejtették el naponta többször is megemlíteni, hogy most aztán olyan gigatüntetés lesz, akkora kormánybuktatás, amelyet el sem tudunk képzelni.

Elő is vettem a popcornot meg a kólát, amikor a hétfő estére meghirdetett „tüntetést megelőző tüntetés” (ezt a kreativitást meg is irigyeltem rögtön) élő közvetítése elkezdődött. Itt halkan gyógnom meg, hogy nem vagyok éppen tüntető, sőt kapcsolgatni is szoktam a sorosista és a simicskás portálok között, mert valamelyiküknél egészen biztosan pattanásig feszült a helyzet, mondjuk éppen a több százezres tömeg farkasszemet néz a rendőrökkel, és már előre látja a tudósító, hogy történelmi perceket élünk át együtt, mert majd jól elzavarják a Fideszt.

Ezen csak az első közvetítések alatt akadtam ki, aztán rájöttem, hogy ez is a show része, amolyan hangulatfokozás. És amikor már azt hittem, hogy engem már nem tudnak meglepni, akkor elérkezett a hétfői megmozdulás, amely több szempontból is döbbenetesnek bizonyult.

Az nyilván „az Orbán” benne, hogy a Parlament körül nem tudtak harmincan élőláncot alkotni, sőt negyvenen sem, pedig még külföldi turisták is csatlakoztak hozzájuk. (Na jó, a turisták melegségére szóljon, hogy egy külföldi valószínűleg zenés-táncos körjátéknak gondolta a „többség” gigatüntetését). Meg az is „az Orbán” hibája, hogy a Kossuth téren csak a láthatatlan nép akart tiltakozni, pedig még zene is szólt.

Egyelőre rejtély, hogy miért gondolta úgy a Magyarország, szeretlek! munkatársa, hogy jó ötlet közvetíteni a látványos semmit és kétségbeesve keresni embereket, akik nem turisták és nem rendezők, hanem kormánybuktatók, de tény, hogy egészen szánalmasra sikerült a kapcsolás, amit legalább interneten követhetett volna a hatalmas többség, de nem. Amikor pedig a szervező kétségbeesve közölte, hogy nem érti, hol vannak az elégedetlen tömegek, egy pillanatra megsajnáltam.

Már legalább fél perce sajnáltam őket, amikor egy szakállas figura végső elkészesedésében meg akarta dobni az egyik rendezőt, de a tesziórákról való lógásnak köszönhetően nem találta el. Ekkor a zenebonának és az empátiámnak egyszerre lett nagyon gyorsan vége.

A nagy kormánybuktatási terv sikertelensége ellenére néhányuk álma biztosan teljesült, amikor végre mikrofonba beszélhettek, két másodpercre valaki rájuk is figyelt, hallatták a hangjukat. Aztán csatlakoztak a fogócskázó rasztahájú pároshoz, akikkel önfeláldozóan kergettek a Parlament körül.

Én pedig arra gondoltam, hogy ha ez a mi kormánybuktató ellenzékünk a „többség”, akkor nincs miért aggódnunk, maximum a mentális állapotuk miatt. De azért nagyon.

Jurák Kata - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

